

[Axel Dam.]

ningsfolk af Frygt for deres Kunder kunde blive nødt til at støtte forskellige modstridende Partier. Det er i Virkeligheden komplet i Modstrid med Bestemmelsen om hemmelig Afstemning ved de politiske Valg. Det samme gælder naturligvis Gadeindsamling; naar man gaar paa Gaden, skal man virkelig være fri for at afpresses politiske Symaptitilkendegivelser for det ene eller det andet Parti.

Jeg maa derfor slutte med at sige, at vi for vort Vedkommende vil støtte Regeringsforslaget og stemme imod saavel de Konservatives og Venstres Ændringsforslag som ogsaa imod Kommunisternes, der vel heller ikke er rigtig alvorlig ment.

Munch-Petersen: Ved første Behandling gjorde jeg Rede for vort Partis Syn paa denne Lov. Vi mener, at denne Lov kan betyde den største Vilkaarlighed, idet det lægges i Justitsministerens Haand at bestemme, hvilke Indsamlinger der er tilladt, og det fastsættes endda nærmere i § 2, 1ste Stykke, at man kun kan give Tilladelse til Indsamlinger, der har enten et velgørende Formaal eller et Formaal, der har almen Interesse. Men vi mener, at Arbejderklassen har Ret til at foretage Indsamlinger til Formaal, der har klassemæssig Betydning, og det er næppe sandsynligt, at nogen borgerlig Justitsminister vil finde, at et saadant klassemæssigt Formaal ogsaa har almen Interesse. Jeg nævnte nogle Eksempler ved første Behandling, deriblandt en Indsamling til politisk, moralsk og økonomisk Understøttelse af Ofre for den Klassejustits, som Justitsministeren selv er ansvarlig for. Jeg fik ikke noget Svar paa, hvordan Justitsministeren vilde stille sig til Tilladelse til saadanne Indsamlinger, og i hvert Fald vil det jo sikkert være naivt at tro, at Justitsministeren vil give Tilladelse til den Slags Indsamlinger, som i deres politiske Hensigt er vendt mod Justitsministerens eget System.

Det er bl. a. med denne Begrundelse, at vi har stillet vort Underændringsforslag. Det er rigtigt, at vi ved tidligere Lejlighed har stillet et lignende Underændringsforslag. Det er nemlig saaledes, at mange af disse Undtagelseslove begrundes med, at man vil en vis borgerlig Svindel til Livs, de begrundes med Nazibevægelser, med velgørenhedssvindeltagte Indsamlinger, og naar man saa gennemfører dem med disse Begrundelser, kommer de til syvende og sidst til at ramme Arbejdernes Organisationer. Derfor er det naturligt, at vi netop stiller det Spørgsmaal

frem til Afstemning, hvorvidt disse Paastande er ærligt ment eller ej. Naar man nemlig stemmer imod vort Ændringsforslag om, at Arbejdernes Organisationer skal undtages, afslører man derved, at alle disse Paastande ikke har noget paa sig, men at man virkelig ønsker at anvende Loven mod Arbejdernes Organisationer. Man har tidligere paastaaet, at man er imod Privilegier, og har ved denne Ytring med en Haandbevægelse fejlet vort Ændringsforslag til Side, men netop derfor har vi stillet vort Underændringsforslag til et Ændringsforslag, der giver et Privilegium, nemlig et Privilegium til Kirken og de kirkelige Indsamlinger. Vi er imod, at der gives Privilegier til kirkelige Indsamlinger, men vi er Tilhængere af, at Arbejderklassen stadig skal have Ret til at foretage Indsamlinger til klassemæssige Formaal.

Justitsministeren (Zahle): Det eneste Ændringsforslag, der er nogen Disput om — thi det, der er stillet af de ærede Kommuner, regner jeg for faldende uden for Debatten —, er det, der gaar ud paa, at politiske Partier kan foretage Husindsamlinger af Penge og indsamle Penge paa Gaden. Der staar i Mindretallets Betænkning:

„Kun finder man det ikke nødvendigt, at nogen Indskrænkning i den almindelige Adgang for politiske Partier til Indsamling foretages, saa meget mindre som tidligere Praksis har tilladt Husindsamlinger paa dette Omraade.“

Det er en Misforstaaelse. Der er aldrig nogen Sinde givet Tilladelse til Husindsamlinger i politisk Øjemed, iværksat af politiske Partier. Det kan være sket, uden at Politiet har bemærket det, men det er ikke blevet tolereret af Politiet. Det vilde være noget helt nyt, hvis man gav en Lovbestemmelse, som tillod politiske Partier at indsamle Penge fra Dør til Dør i Husene og at rasle med disse — hvad kalder man det — Bøsser paa Gaden hele Aaret rundt, Dag og Nat. Det kunde give Anledning til mange mærkelige og ogsaa højst uhyggelige Foreteelser. Der kunde jo dannes noget, som kaldte sig et politisk Parti, men hvis Hovedformaal i Virkeligheden var at gaa rundt og indsamle Penge til, hvad de nu kaldte et politisk Formaal. Det er jo ikke svært gennem Vejviseren og paa anden Maade at finde ud af, hvor der bor ældre Kvinder, og hvor der bor ensomme og gamle Folk, og saa gaa rundt til dem, ringe paa, gaa ind og sætte sig ned og anmode, til at begynde med mere venligt end til Slut, om et Beløb til det „politiske Formaal“, man nu tjener.